

Związek Piłki Ręcznej w Polsce
00-349 Warszawa, ul. Tamka 3

BIULETYN

Kolegium Sędziów ZPRP

Nr 27/2010

Zawiera:

Wstęp

1. Odszedł następny z nas...
2. Podsumowanie rozgrywek piłki ręcznej w sezonie 2009-2010
3. Piłka ręczna 11 osobowa – Szczepan Moczygamba
4. Jak przekazywać informacje zwrotne aby rozwijać potencjał sędziego – Piotr Włodarczyk
5. Wykaz sędziów i delegatów – sezon 2010-2011

Warszawa, grudzień 2010

Copyright © 2010 by Związek Piłki Ręcznej w Polsce.

Wszelkie prawa zastrzeżone.

Zabrania się kopiowania, przedruku lub rozpowszechniania jakichkolwiek fragmentów Biuletynu bez zgody Kolegium Sędziów ZPRP.

Opracowanie graficzne, redakcja i skład:

Wojciech Michalik
Wojciech Marcinek

*Kolezankom i Kolegom,
oraz Waszym Bliskim
zyczymy radosnych świąt Bożego Narodzenia.
Niech światło i ciepło Wigilijnej Nocy
towarzyszy Wam na wszystkich Waszych ścieżkach
w nowym 2011 roku*

*Kolegium Sędziów
Związku Piłki Ręcznej w Polsce*

*Szanowne Koleżanki!
Szanowni Koledzy!*

W przedświątecznej atmosferze, gdy za oknami niepodzielnie królują mróz ze śniegiem oddajemy w Wasze ręce kolejny numer naszego Biuletynu. Będziecie mogli, czytając zawarte w nim materiały wrócić pamięcią do nałęczowskiego okresu, kiedy pogoda była dla nas o wiele łaskawsza. Tym razem prezentujemy niewiele tematów, ale za to obszernych. Poza częścią statystyczną traktowaną odrobinę z przymrużeniem oka /bo to przecież już za nami/, wiele miejsca poświęcamy czasowi minionemu, który pozostaje w pamięci niewielu z nas, a dla większości jest odległą historią. Warto jednak poświęcić chwilę na refleksje związane z kiedyś uprawianą odmianą piłki ręcznej nawet, jeśli do prezentacji w Nałęczowie niewiele o niej wiedzieliśmy. W końcowej części Biuletynu przypominamy materiały z wykładu pracownika Katedry Nauk Humanistycznych Akademii Wychowania Fizycznego i Sportu w Gdańsku, dr Piotra Włodarczyka. Kontynuowany i rozwijany dorocznie obszar tematyczny dotyczył głównie sfery rozwoju potencjału sędziego piłki ręcznej. Mam nadzieję, że zaprezentowane materiały pozwolą przypomnieć sobie bardzo ciekawe i żywo przyjęte wystąpienie seminaryjne autora. Zachęcam do lektury.

Pomimo śnieżnej i mroźnej pogody nasze obowiązki w zakresie obsługi imprez sportowych są te same. Superliga, I i II liga przeplatają się z licznymi występami naszych reprezentacji i wszystkie te wydarzenia musimy należycie, pod względem sędziowskim obsłużyć. Powinniśmy jednak pamiętać, że pogodowe anomalie mogą przysporzyć nam niemało kłopotów. Proszę, więc szczególnie o odpowiednie planowanie podróży oraz właściwy dobór środków komunikacyjnych. Biermy pod uwagę jako nadrzędne własne bezpieczeństwo.

W tych dniach w szwajcarskim mieście St. Gallen, Międzynarodowa Federacja Piłki Ręcznej zorganizowała końcowy egzamin z cyklu sprawdzającego kandydatów na przyszłych sędziów ze statusem „światowców”. W gronie siedmiu par sędziowskich, dla których jest to ostateczny egzamin, znaleźli się także nasi koledzy Bartosz Leszczyński i Marcin Piechota. Po dobrych wynikach uzyskanych przez nich na poprzedniej, portugalskiej sesji, możemy być pełni dobrej nadziei na końcowy sukces i oczekiwać, iż już w niedalekiej przyszłości wesprą naszą jedyną parę Marka Baranowskiego i Bogdana Lemanowicza, na największych światowych imprezach.

Mamy obecnie okazję podglądać najnowsze trendy sędziowskie podczas meczów rozgrywanych w ramach trwających aktualnie Mistrzostw Europy seniorów. Jedynym naszym reprezentantem na tej imprezie Jerzy Elias, powołany jako obserwator, po powrocie przekaże nam swoje uwagi z Mistrzostw, które opublikujemy w jednym z najbliższych komunikatów. Zachęcam również do pilnej obserwacji meczów podczas zbliżających się Mistrzostw Świata seniorów, które odbędą się w styczniu w Szwecji. Występująca tam plejada sędziów z całego świata może przysporzyć nam wiele ciekawego materiału szkoleniowego.

Z obserwacji naszych delegatów poczynionych na dotychczas rozegranych meczach prowadzonych w ramach wszystkich rozgrywek ligowych, otrzymujemy sygnały o niejednorodnej kwalifikacji przez sędziów zdarzeń boiskowych związanych z interpretacją przepisu 8:10d w powiązaniu z przepisem 8:5 i 8:6. Dość liczne powoływanie się przez sędziów w opisie wydarzeń boiskowych na tzw. „faul taktyczny” (nie ma takiego sformułowania w aktualnie obowiązujących przepisach gry) wyraźnie wskazuje na konieczność częstszego sięgania do przepisów gry w piłkę ręczną i ich dokładnego analizowania. W celu ujednoczenia tego zagadnienia w najbliższym czasie opublikujemy dodatkowe wyjaśnienia dotyczące tego fragmentu przepisów.

*W imieniu Kolegów z Kolegium i swoim własnym
życzę spokojnych, refleksyjnych
Świąt Bożego Narodzenia*

Henryk Szczepański

1. Odszedł następny z nas...

Do grona rozjemców na "niebiańskim" parkiecie
dołączył kolejny sędzia

*"...Człowiek umiera dopiero wtedy,
Kiedy się o nim zapomina..."*

Piotr Skiba
(1938-2010)

Piotr Skiba, popularny „A'ja”, urodził się w Bytomiu i z tym miastem związał swoje aktywne życie zawodowe i sportowe. W latach sześćdziesiątych był czołowym zawodnikiem jedenastoosobowej drużyny piłki ręcznej Stal Bobrek – Bytom, z którą sięgał po najwyższe laury w województwie śląskim, a także walczył o nie na szczeblu I ligi państwowej.

Ciekawostką jest fakt, że trzon tej drużyny stanowiły dwie rodziny – sześcioro Skibów i siedmioro Billych (m.in. Manfred Billy późniejszy sędziowski partner Piotra). „A'ja i Jego brat „Jutka” reprezentowali nasz kraj w Kadrze Polski w „jedenastce”.

Po zakończeniu kariery zawodniczej rozpoczął bogatą karierę sędziowską.

W 1978 wraz ze wspomnianym powyżej Manfredem Billy zaczął sędziowanie II ligi. Natomiast od roku 1981, już z nowym partnerem Piotrem Warwasem awansował do najwyższej wówczas klasy rozgrywkowej – I ligi. Prowadzili tam zawody przez 7 kolejnych lat. W tym czasie była to jedna z najmocniejszych par sędziowskich w polskich rozgrywkach ligowych, której powierzano do prowadzenia zawody o największym ciężarze gatunkowym.

Dzięki swoim umiejętnościom, niespożytej energii i przyjaznemu podejściu do innych ludzi rychło zdobyli sobie uznanie, szacunek a przede wszystkim sympatię całej rodziny handballowej.

Mistrzami byli nie tylko w sędziowaniu. Piotr, wraz z partnerem, to niemalże niepokonany duet w „skata”. Ci „szkaciorze” rzadko, komu dawali się ograć w tę grę.

Po osiągnięciu wieku emerytalnego zarówno w pracy zawodowej jak i działalności sędziowskiej w roku 1989 wyjechał do Niemiec gdzie zmarł w ostatnich dniach października tego roku.

Powyżej zamieszczamy zdjęcie wykonane na konferencji sędziów w roku 1983 w Łodzi, na którym obok wspomnianego Piotra Skiby znaleźć możemy wiele innych znakomitości sędziowskich, m.in. byłych, obecnych i być może przyszłych szefów Kolegium Sędziów ZPRP, delegatów i działaczy sportowych.

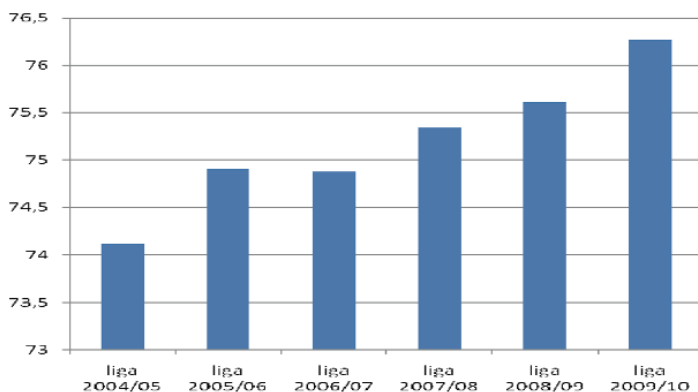
Żegnamy Cię Piotrze...
My pamiętamy...

**Przyjaciele
ze Śląskiego Związku Piłki Ręcznej**

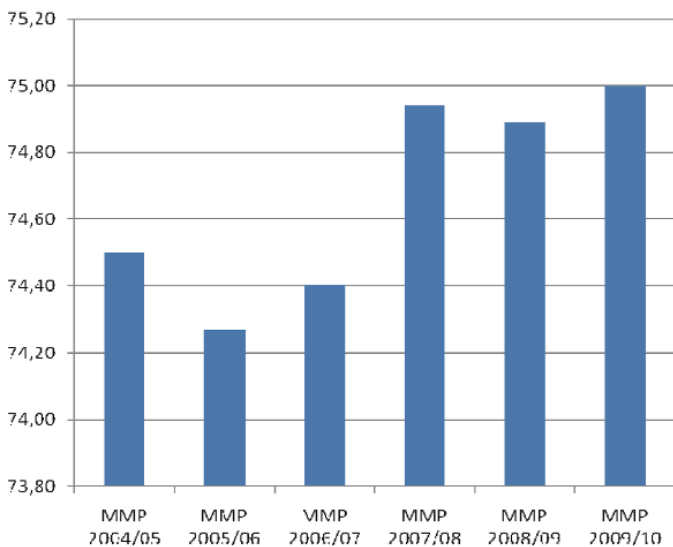
2. Podsumowanie rozgrywek piłki ręcznej w sezonie 2009-2010

Henryk Szczepański

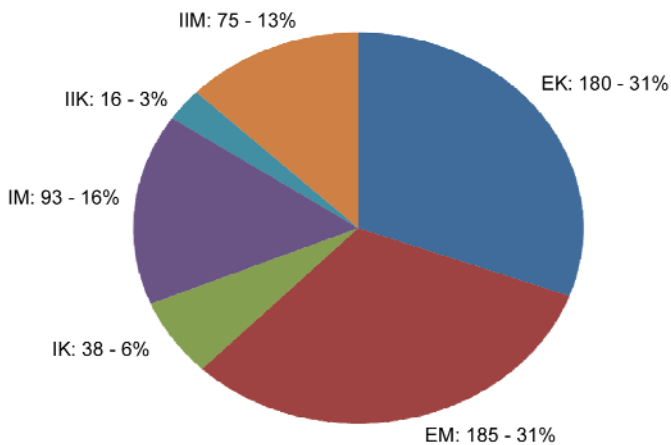
Średnie punktowe w lidze w latach 2004-2010

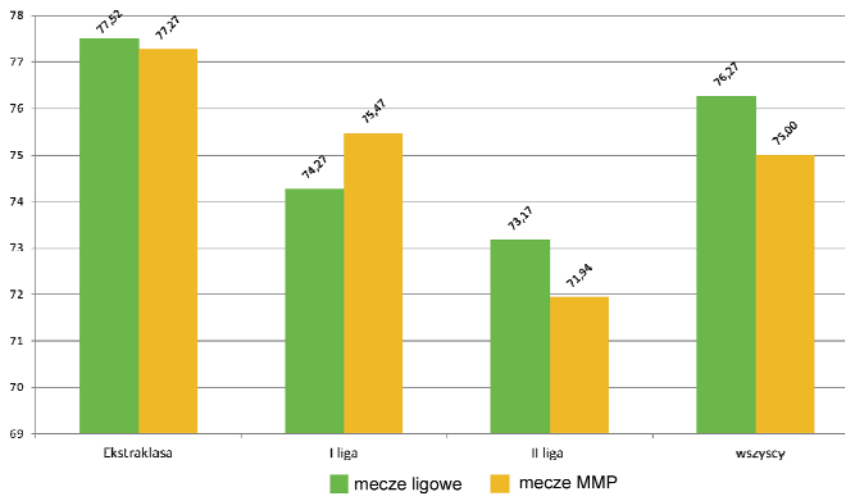
Średnie punktowe w MMP w latach 2004-2010

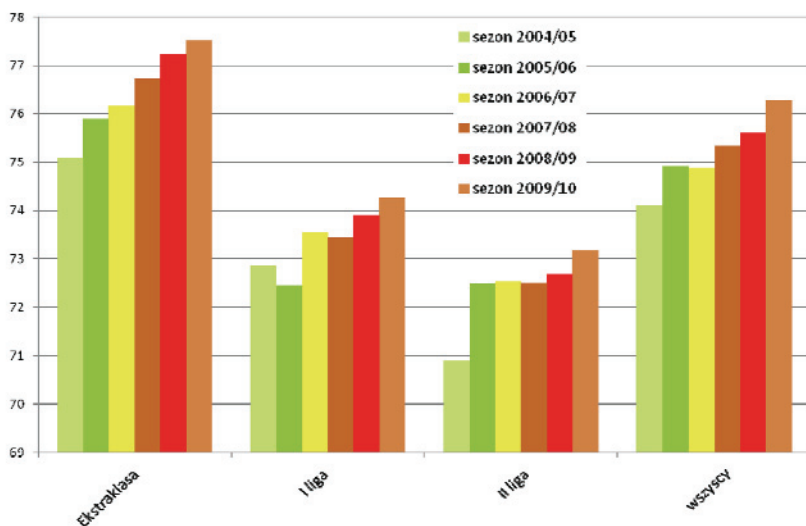
Ilość obserwacji w sezonie 2009/10

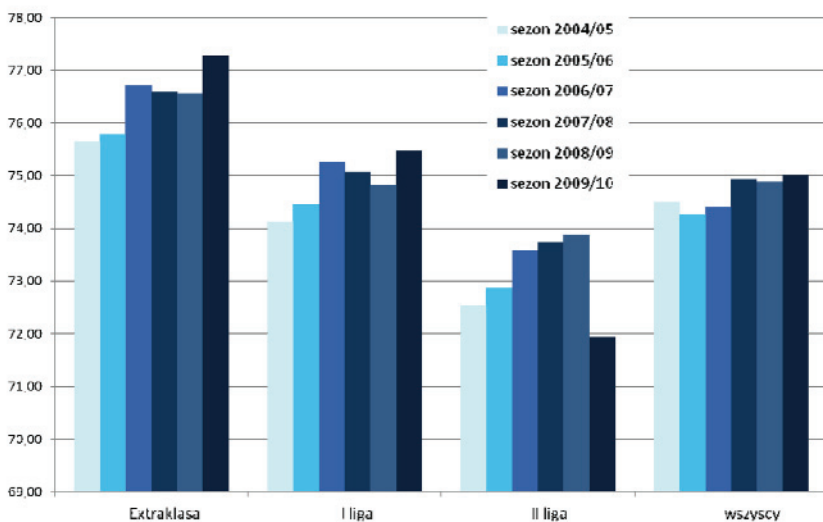
Średnie punktowe 2009/10

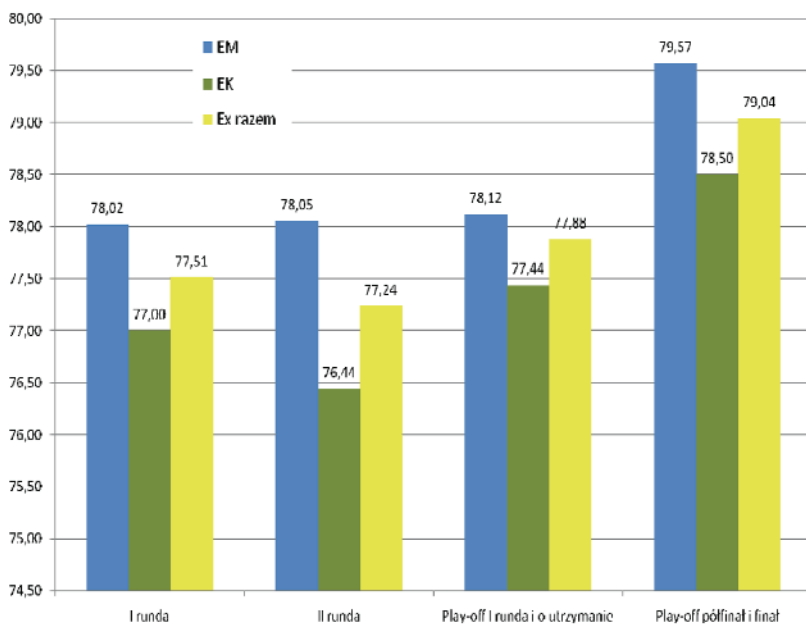
Średnie w lidze w sezonach 2004-2010 (wg klas sędziów)

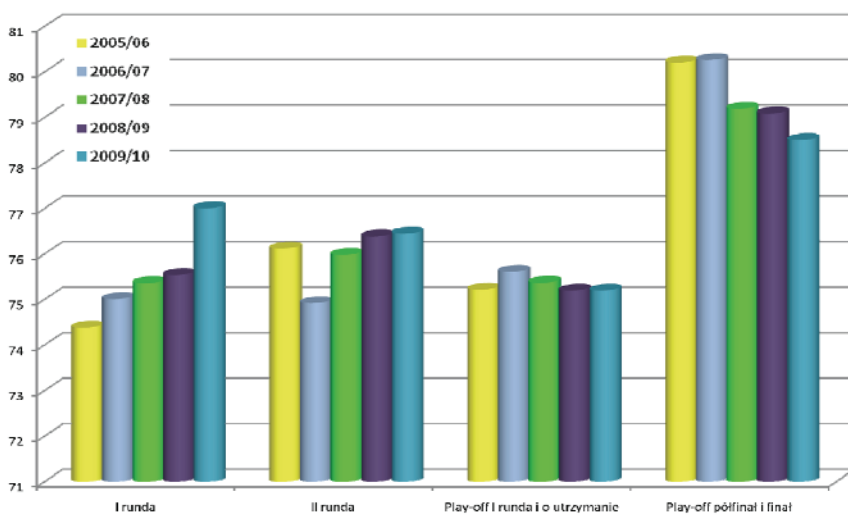
Średnie w MMP w sezonach 2004-2010 (wg klas sędziów)

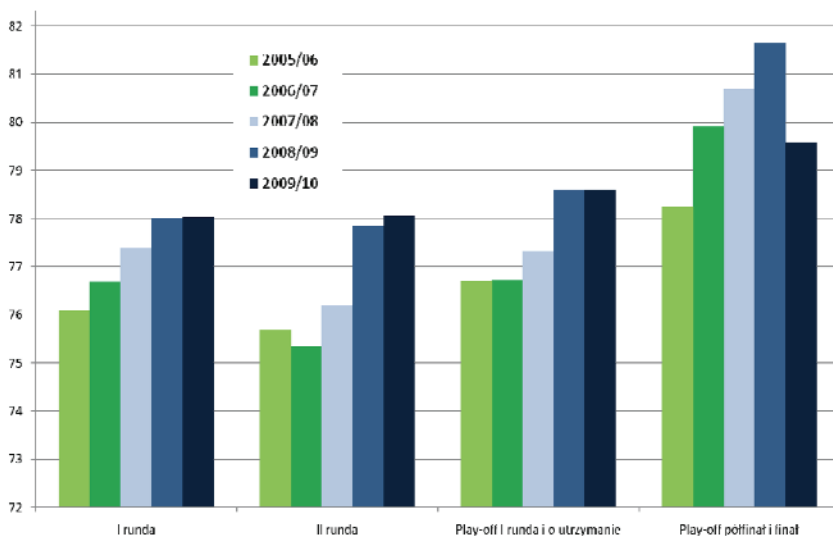
Ekstraklasa – średnie w ciągu sezonu 2009/10

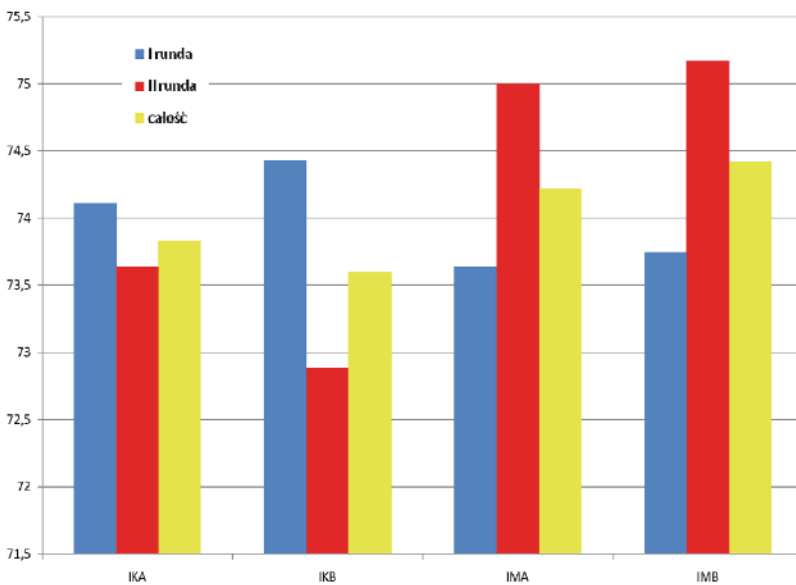
EK – porównanie w latach 2004-2010

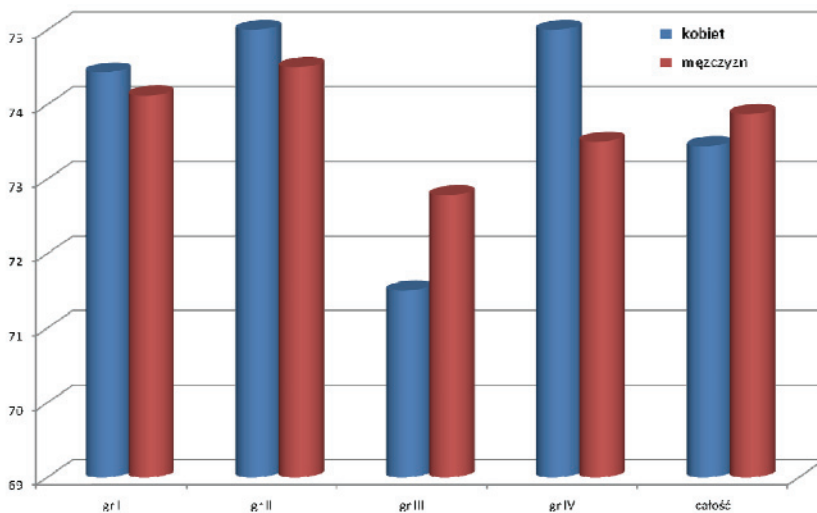
EM – porównanie w latach 2004-2010

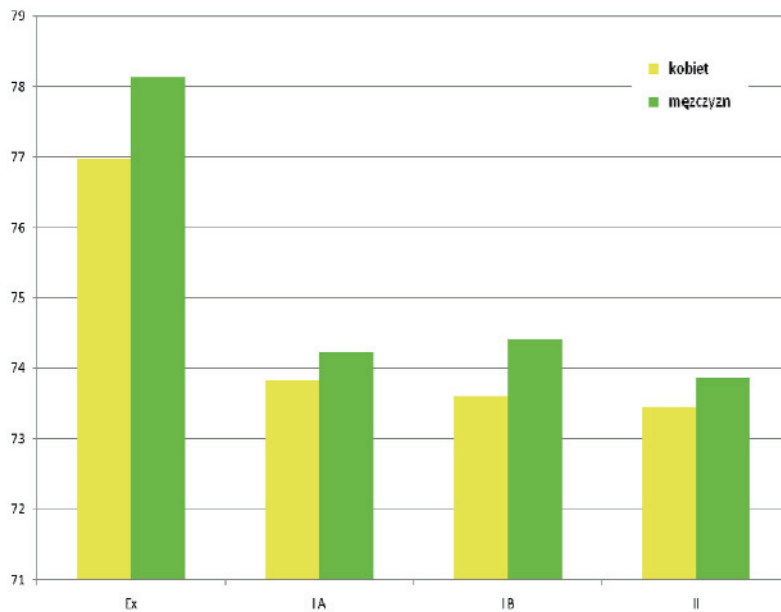
I liga – sezon 2009/10

II liga – sezon 2009/10

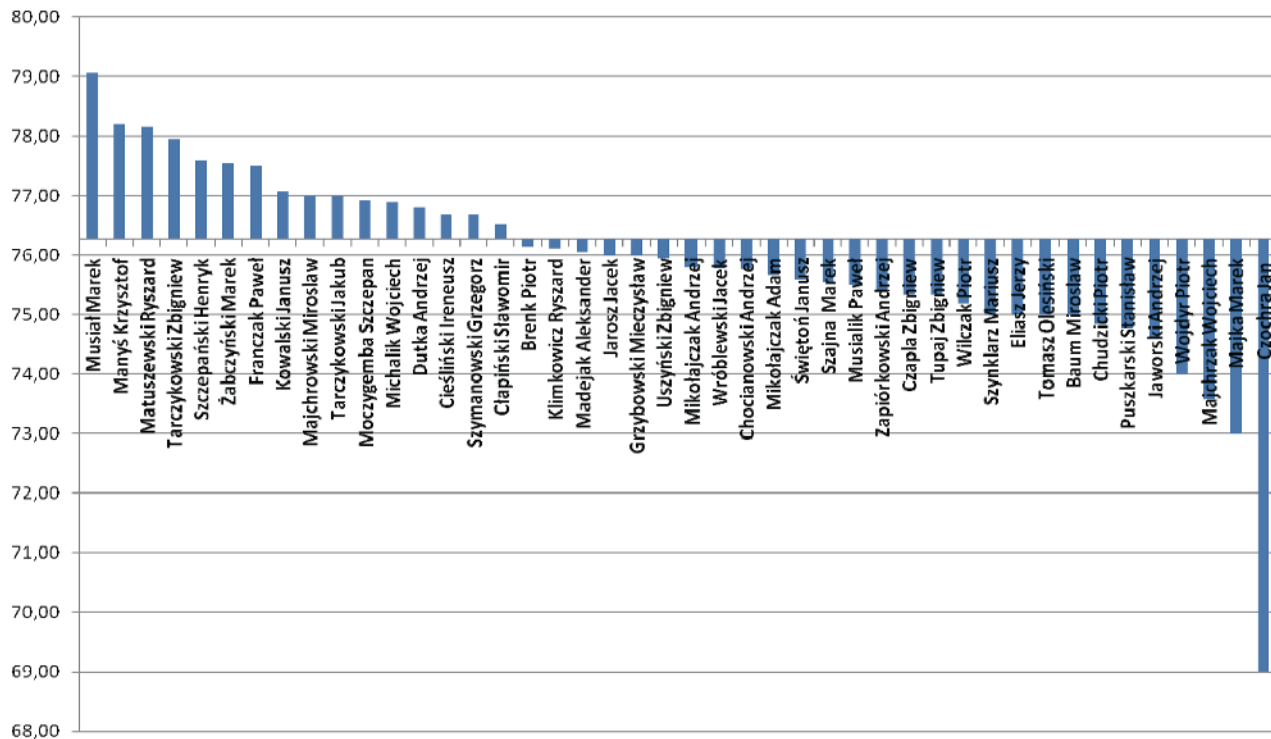
Średnie punktowe w ligach w sezonie 2009/10

Delegaci LIGA – sezon 2009/10

	Nazwisko	Średnia	Ilość obs.
1	Musiał Marek	79,1	17
2	Manyś Krzysztof	78,2	25
3	Matuszewski Ryszard	78,1	21
4	Tarczykowski Zbigniew	77,9	17
5	Szczepański Henryk	77,6	7
6	Żabczyński Marek	77,6	20
7	Franczak Paweł	77,5	18
8	Kowalski Janusz	77,1	13
9	Majchrowski Mirosław	77,0	1
10	Tarczykowski Jakub	77,0	1
11	Moczygamba Szczepan	76,9	13
12	Michalik Wojciech	76,9	28
13	Dutka Andrzej	76,8	10
14	Cieśliński Ireneusz	76,7	15
15	Szymanowski Grzegorz	76,7	12
16	Clapiński Sławomir	76,5	23
17	Brenk Piotr	76,2	20
18	Klimkiewicz Ryszard	76,1	18
19	Madejak Aleksander	76,1	19
20	Jarosz Jacek	76,0	16
21	Grzybowski Mieczysław	76,0	14
22	Uszyński Zbigniew	75,9	18
23	Mikołajczak Andrzej	75,8	15
24	Wróblewski Jacek	75,8	23
25	Chocianowski Andrzej	75,8	13
26	Mikołajczak Adam	75,7	15
27	Świętoń Janusz	75,6	10
28	Szajna Marek	75,5	11
29	Musialik Paweł	75,5	16
30	Zapiórkowski Andrzej	75,4	20
31	Czapla Zbigniew	75,3	18
32	Tupaj Zbigniew	75,3	15
33	Wilczak Piotr	75,2	15
34	Szynklarz Mariusz	75,0	2
35	Eliasz Jerzy	75,0	10
36	Tomasz Olesiński	75,0	1
37	Baum Mirosław	75,0	1
38	Chudzicki Piotr	74,8	19
39	Puszkarski Stanisław	74,8	9
40	Jaworski Andrzej	74,6	5
41	Wojdyr Piotr	74,0	2
42	Majchrzak Wojciech	73,6	19
43	Majka Marek	73,0	1
44	Czochra Jan	69,0	1

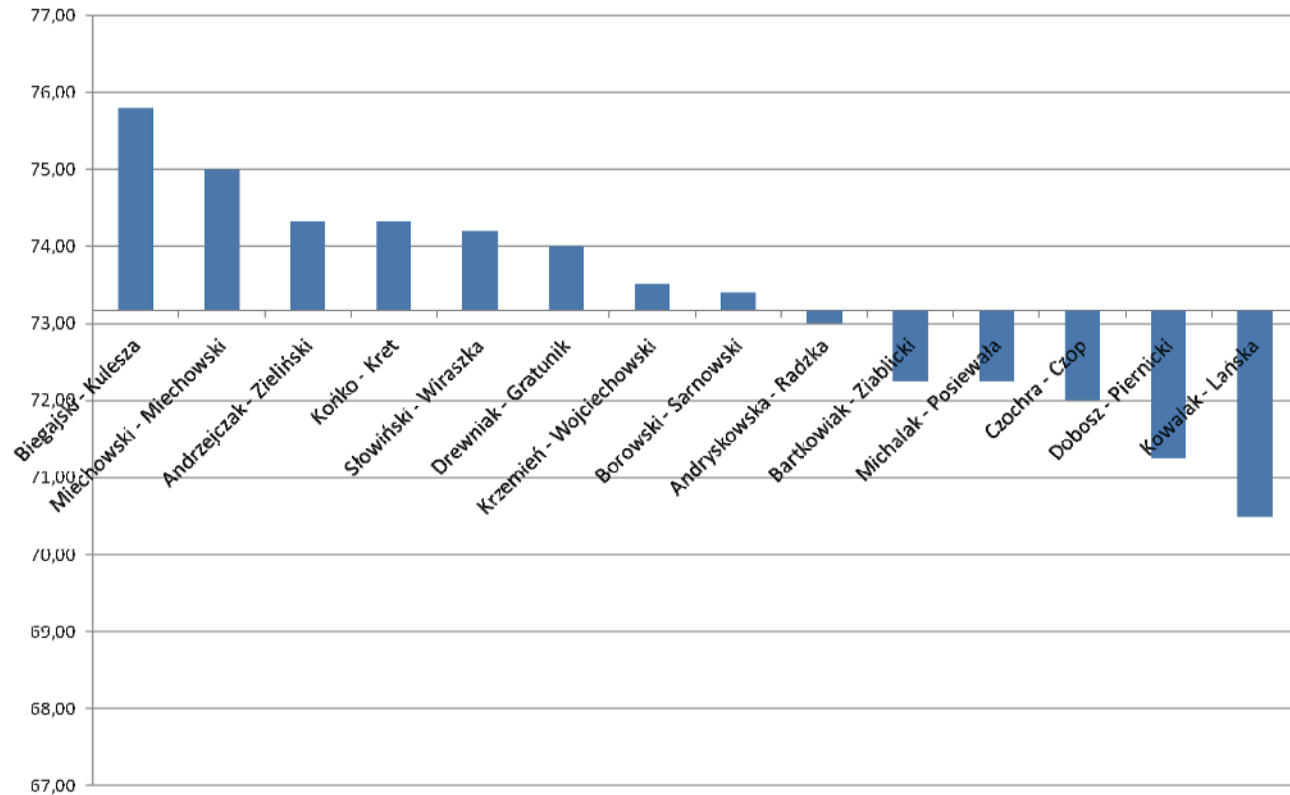
Delegaci LIGA – wykres, sezon 2009/10

Sędziowie II liga – LIGA, sezon 2009/10

Nazwiska sędziów	Średnia	Ilość obs.
1 Biegajski – Kulesza	75,80	5
2 Miechowski – Miechowski	75,00	1
3 Andrzejczak – Zieliński	74,33	6
4 Końko – Kret	74,33	3
5 Słowiński – Wiraszka	74,20	5
6 Drewniak – Gratunik	74,00	2
7 Krzemień – Wojciechowski	73,50	4
8 Borowski – Sarnowski	73,40	5
9 Andrykowska – Radzka	73,00	1
10 Bartkowiak – Ziablicki	72,25	4
11 Michalak – Posiewała	72,25	4
12 Czochra – Czop	72,00	3
13 Dobosz – Piernicki	71,25	4
14 Kowalak – Lańska	70,50	6

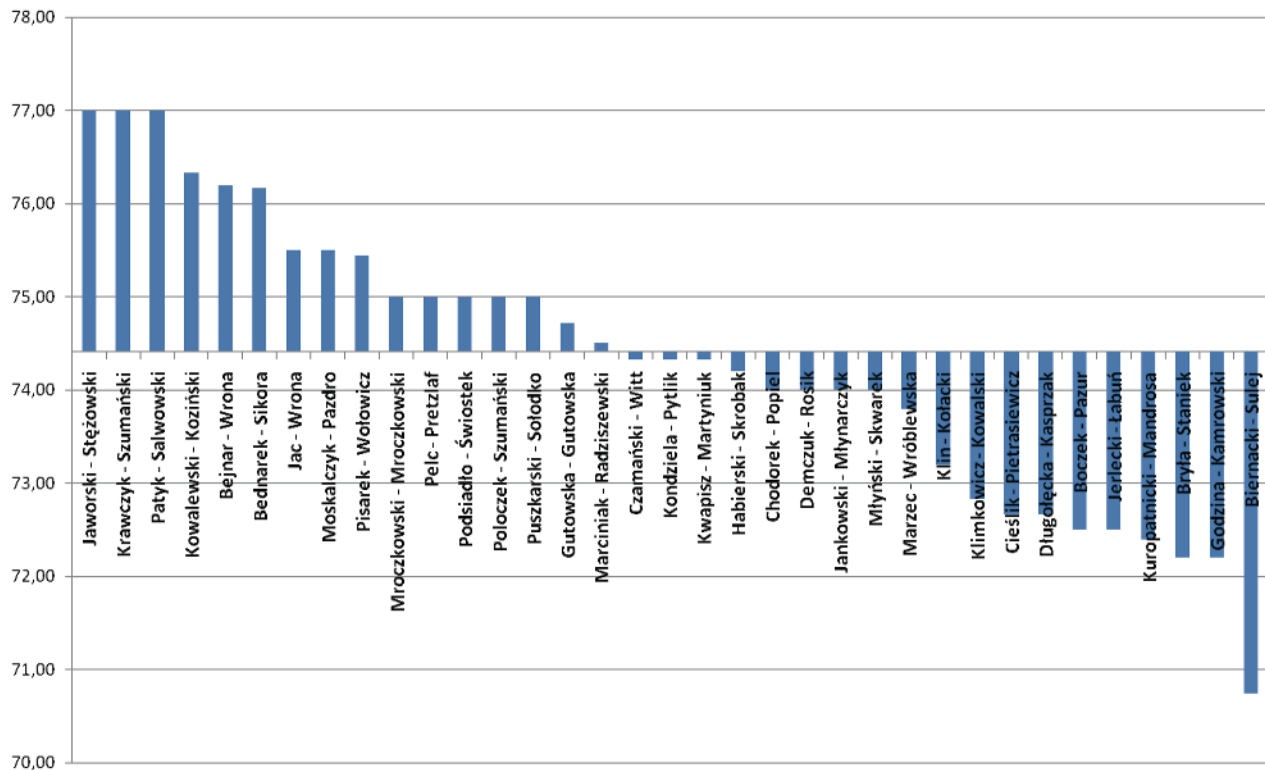
Sędziowie II liga – LIGA, wykres, sezon 2009/10

Sędziowie I liga – LIGA, sezon 2009/10

Nazwiska sędziów	Średnia	Ilość obs.
1 Jaworski – Steżowski	77,00	3
2 Krawczyk – Szumański	77,00	3
3 Patyk – Salwowski	77,00	4
4 Kowalewski – Kosiński	76,33	6
5 Bejnar – Wrona	76,20	5
6 Bednarek – Sikora	76,17	6
7 Jac – Wrona	75,50	4
8 Moskalczyk – Pazdro	75,50	4
9 Pisarek – Wołowicz	75,44	9
10 Mroczkowski – Mroczkowski	75,00	4
11 Pelc – Pretzlał	75,00	4
12 Podsiadło – Świostek	75,00	4
13 Poloczek – Szumański	75,00	1
14 Puskarski – Sołodko	75,00	1
15 Gutowska – Gutowska	74,71	7
16 Marciniak – Radziszewski	74,50	8
17 Czamański – Witt	74,33	3
18 Kondziela – Pytlik	74,33	3
19 Kwapisz – Martyniuk	74,33	3
20 Habierski – Skrobak	74,20	5
21 Chodorek – Popiel	74,00	4
22 Demczuk – Rosik	74,00	4
23 Jankowski – Młynarczyk	74,00	2
24 Młyński – Skwarek	74,00	4
25 Marzec – Wróblewska	73,80	5
26 Klin – Kołacki	73,20	5
27 Klimkowicz – Kowalski	72,83	6
28 Cieślik – Pietrasiewicz	72,67	3
29 Długolecka – Kasprzak	72,67	6
30 Boczek – Pazur	72,50	4
31 Jerlecki – Łabuń	72,50	6
32 Kuropatnicki – Mandrosa	72,40	5
33 Bryła – Staniek	72,20	5
34 Godzina – Kamrowski	72,20	5
35 Biernacki – Sulej	70,75	4

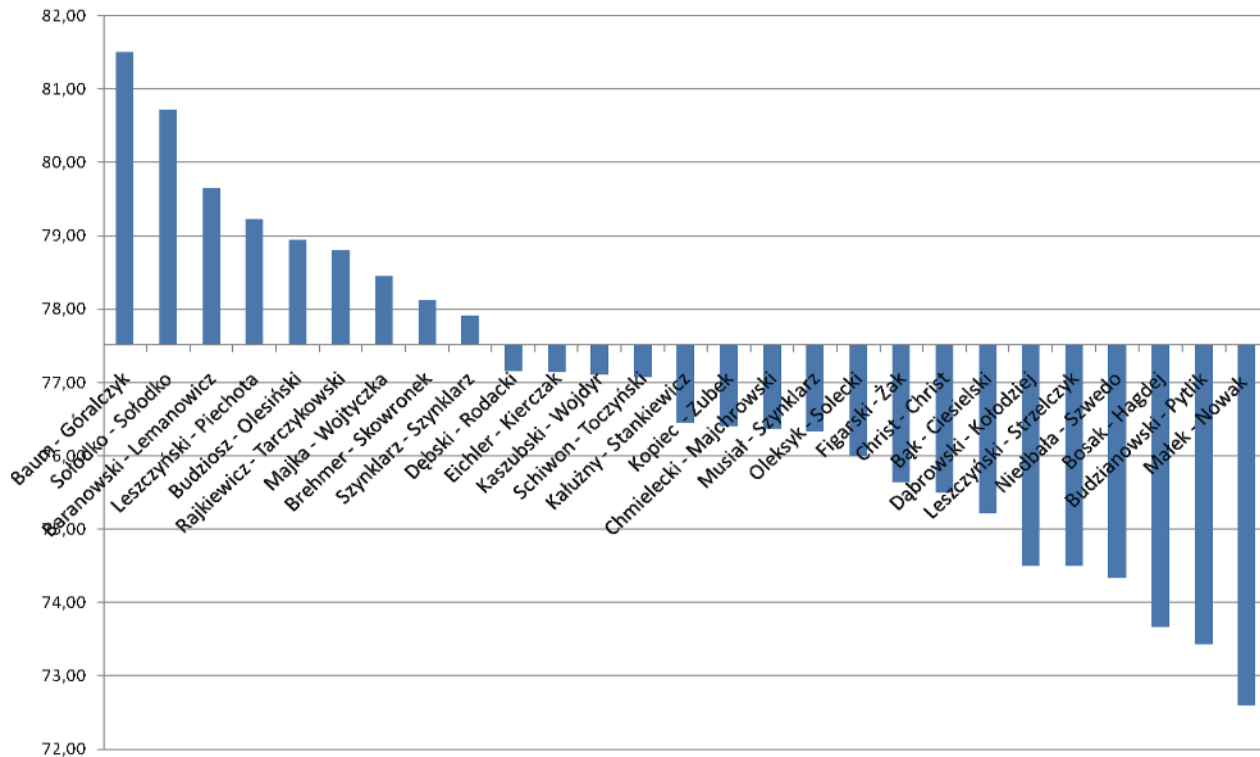
Sędziowie I liga – LIGA, wykres, sezon 2009/10

Sędziowie ekstraklasy – LIGA, sezon 2009/10

Nazwiska sędziów	Średnia	Ilość obs.
1 Baum – Góralczyk	81,50	22
2 Sołodko – Sołodko	80,72	25
3 Baranowski – Lemanowicz	79,65	17
4 Leszczyński – Piechota	79,23	22
5 Budziosz – Olesiński	78,94	18
6 Rajkiewicz – Tarczykowski	78,80	20
7 Majka – Wojtyczka	78,45	20
8 Brehmer – Skowronek	78,12	17
9 Szyunklarz – Szyunklarz	77,90	21
10 Dębski – Rodacki	77,15	13
11 Eichler – Kierczak	77,14	21
12 Kaszubski – Wojdyr	77,11	18
13 Schiwon – Toczyński	77,07	14
14 Kałużny – Stankiewicz	76,45	11
15 Kopiec – Zubek	76,40	10
16 Chmielecki – Majchrowski	76,38	16
17 Musiał – Szyunklarz	76,33	9
18 Oleksyk – Solecki	76,00	6
19 Figarski – Żak	75,64	14
20 Christ – Christ	75,50	8
21 Bąk – Ciesielski	75,22	9
22 Dąbrowski – Kołodziej	74,50	8
23 Leszczyński – Strzelczyk	74,50	8
24 Niedbała – Szwedo	74,33	6
25 Bosak – Hagdej	73,67	9
26 Budzianowski – Pytlik	73,43	7
27 Małek – Nowak	72,60	10

Sędziowie ekstraklasy – LIGA, wykres, sezon 2009/10

Na podstawie prezentacji podczas seminarium sędziów w Nałęczowie w sierpniu 2010 opracowali Jakub Klin i Marek Strzelczyk

3. Piłka ręczna 11 osobowa

Szczepan Moczygamba

„Warto i trzeba dzisiaj pisać wczorajszą historię z myślą o potomnych ”

Jak rodziło się to co dzisiaj nazywamy piłką ręczną

Mówiąc dzisiaj o piłce ręcznej każdy myśli tylko o „siódemce”, której początek to rok 1927. Co było wcześniej? Mówi się „już starożytni Rzymianie...” Dzisiaj historycy sportu mówią o piłce ręcznej jako najstarszym sporcie – nie dyscyplinie. Twierdzą, że była nawet prekursorem piłki nożnej, bo ręce służyły do różnych czynności, a nogi do przemieszczania się.

Według Kustosza Muzeum Sportu w Bazylei – już starożytni Grecy – znani z dbałości o tężyznę fizyczną – bawili się, grali czymś okrągłym, a gra polegała na wyrzucaniu okrągłego przedmiotu jak najwyżej w górę i złapaniu, ale z zachowaniem eleganckich ruchów – tanecznych i rytmicznych. Taką właśnie grę – zabawę opisuje Homer w *Odyssei*.

Pionierską pracę wprowadzenia piłki ręcznej na duże boiska przypisuje się w roku 1890 niemieckim nauczycielom gimnastyki. Oni też stworzyli pierwsze ramowe zasady tej gry. W roku 1898 Duńczyk Nielsen staje się duchowym ojcem „siódemki” – gry-zabawy w formie zbliżonej do dzisiejszej. Generalnie w tych latach grano w „jedenastkę” i „siódemkę” sezonowo. Są zapisy mówiące o tych grach w Irlandii, Austrii, Niemczech, Ukrainie i Skandynawii. Równocześnie w Czechach powstaje inna gra o nazwie „hazena” – rzucana gra. Grano tak jak w piłkę nożną tyle, że rękami. W 1912 roku w Czechach odbył się turniej w hazenie który zgromadził 70.000 widzów.

Do polski hazenę przyniosły lekkoatletki Cracovi. W latach 1929 -1937 w tej dyscyplinie odbywały się Mistrzostwa Polski.

Historycy przyjmują datę 29 października 1917 r. jako narodziny „jedenastki”. Od tego momentu następuje rozwój tej gry, która cieszy się dużą popularnością w świecie. Są dowody, że w 1922 r. grano w nią w Chinach, Japonii, ZSRR i krajach Europy.

W 1927 r. opracowano pierwsze jednolite przepisy gry, a w 1928 r. powstaje Międzynarodowy Związek Piłki Ręcznej /IAHF/.

W 1929 r. członkiem tej organizacji staje się Polski Związek Gier Sportowych.

W 1936 roku po raz pierwszy, ale i ostatni, „jedenastka” jest na Olimpiadzie w Berlinie, którą wygrywają Niemcy, drugie miejsce zajmuje Austria, a trzecie – Dania.

Rok 1938 r. to pierwsze Mistrzostwa Świata, które odbyły się w Niemczech z udziałem 10 państw w tym Polski, która zajęła siódme miejsce.

W okresie II wojny światowej życie sportowe zamiera. Po wojnie, w 1948 roku rozgrywane są we Francji II Mistrzostwa Świata. Najlepszą okazuje się drużyna Szwecji, a druga jest Dania.

Jak to rodziło się w Polsce

W 1917 r. w Szczypiornie – dzielnica Kalisza, w obozie internowania polskich legionistów rozegrano pierwszy mecz w 11-osobowej piłce ręcznej. Stąd pochodzi nazwa szczypiorniak. Ten rok uznaje się jako początek – narodziny piłki ręcznej w Polsce.

W tym czasie, pod pojęciem piłki ręcznej rozumiano wszystkie gry ruchowe z użyciem rąk tj. koszykówkę, siatkówkę, palant i szczypiorniak.

W roku 1922 powstaje Polski Związek Palanta i Gier Ruchowych, który w 1928 roku przekształca się w Polski Związek Gier Sportowych.

W 1930 r odbywają się I Mistrzostwa Polski w „jedenastkę” które wygrywa Kraków (Cracovia). W 1931 r. II Mistrzostwa Polski z kolejnością: 1. Kraków 2. Poznań 3. Śląsk.

Rok 1936 to powołanie Polskiego Związku Piłki Ręcznej. Następuje czas wojny który przerywa wszelką działalność sportową, ale już 18 listopada 1945 r. w Krakowie zostaje reaktywowany Związek. W 1946 r. powołano do życia Międzynarodową Federację, czyli dzisiejszy „IHF”, a w Polsce przeprowadzono pierwsze po wojnie Mistrzostwa Polski w „jedenastce” i „siódemce”.

W 1947 r. przeniesiono związek do Warszawy oraz zmieniono nazwę na Polski Związek Koszykówki, Siatkówki i Szczypiorniaka. W tym też roku powstaje pierwsza w historii Państwowa Liga w „jedenastce” mężczyzn.

Pierwsze powojenne spotkanie międzynarodowe rozegrała nasza męska reprezentacja w roku 1948 ze Szwedami, ulegając im na wyjeździe w stosunku 19:4.

W 1949 roku przeprowadzono I Mistrzostwa Polski w „jedenastce” kobiet.

W 1952 r. po dłuższej przerwie wznowiono kontakty międzynarodowe. W tym też roku rozegrano III Mistrzostwa Świata z udziałem 15 państw, ale bez udziału naszej drużyny. Powołanie do życia 23 stycznia 1953 r. Głównego Komitetu Kultury Fizycznej skutkuje wyodrębnieniem szczypiorniaka jako jednej z sekcji GKKF-u.

27 listopada 1957 r dyscyplina na powrót uzyskała samodzielność i powołano do życia Związek Piłki Ręcznej w Polsce. Od tego momentu mówimy już o piłce ręcznej, a nie o szczypiorniaku. Przy opracowaniu pierwszego statutu pracowały takie znakomitości jak: Mieczysław Piotrowski i Aleksander Rybka z Krakowa, Zygmunt Końca z Opola, Tadeusz Tomosz, Jan Klukowski, Stanisław Jarecki z Katowic. Wszyscy wymienieni poza Stanisławem Jareckim byli później znakomitymi, w tym i międzynarodowymi, sędziami.

W latach powojennych, a zwłaszcza od 1950 r. następuje gwałtowny rozwój piłki ręcznej w kraju, a to za sprawą powrotu z wojennej tułaczki takich znakomitości jak prof. Szymański z Wrocławia, L. Walerant z Gdańska, prof. Koniarek z Poznania i wielu innych.

Największy sukces odniosła nasza reprezentacja męska w 1963 r. w VI Mistrzostwach Świata, które odbyły się w Szwajcarii. W meczu o brązowy medal nasza jedenastka przegrała pechowo z gospodarzami Szwajcarią 6:10 (4:4).

Skład naszej reprezentacji prezentuje załączone zdjęcie.

Mecz Polska – Szwajcaria, 1963 r. VI Mistrzostwa Świata w piłce ręcznej 11 osobowej Szwajcaria. Wynik meczu 6:10. Od prawej stoją: Kazimierz Frąszczak, Henryk Gąsior, Paweł Malaka, Franciszek Cholewa (2), Edward Hyla, Janusz Czerwiński, Jerzy Garbas (1), Henryk Breguła (1), Alfred Wrzeski, Janusz Boćkowski, Gerard Sowada, Jerzy Piechota (1), Stefan Sowa (1).

Mistrzem Świata została drużyna NRD pokonując w finałowym meczu NRF 14:7.

W mistrzostwach tych poza zespołami z Europy startowały reprezentacje Izraela (7 miejsce) oraz USA (8 miejsce), a nie dojechał zespół z Japonii.

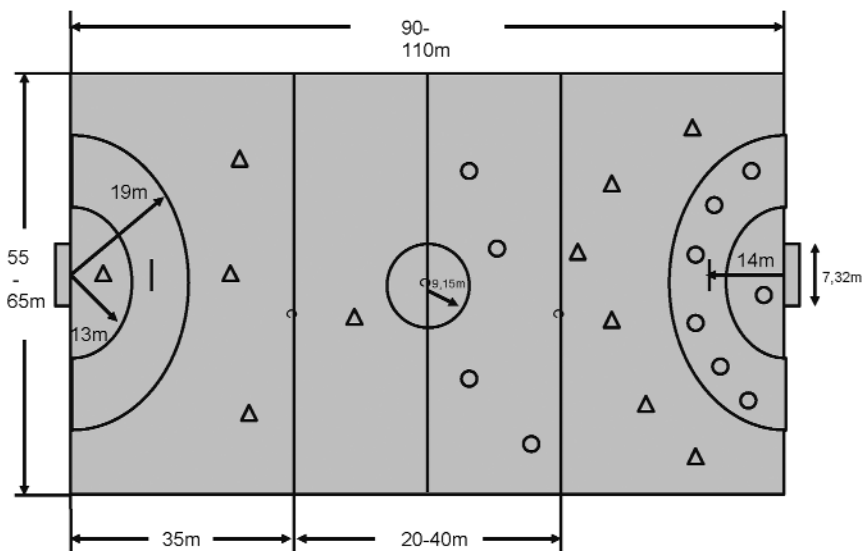
Rok 1966 jest ostatnim w „życiu ” 11-tki w naszym kraju. W tym też roku nasz reprezentacja uczestniczyła w ostatnich VII Mistrzostwach Świata w Austrii zajmując ponownie czwarte miejsce.

Ostatnim mistrzem Polski w 11-ce męskiej była drużyna WKS Śląsk Wrocław.

Ostatnie rozgrywki ligowe w 11-ce kobiet rozegrano w 1962 r, a mistrzostwo wywalczył drużyna Cracovi.

Bardzo krótki rys historyczny przepisów gry w „jedenastkę”

1. Boisko -grano na boiskach jak do piłki nożnej.
2. Bramki jak w piłce nożnej.
3. W latach 1927 do 1946 r. była tzw. linia spalonego – równoległa do linii bramkowej w odległości 16,5 m. Znaczenie: najpierw atakujący zawodnik z piłką musiał wejść do tego pola, a dopiero później mogli wejść w to pole pozostali zawodnicy drużyny atakującej. W przeciwnym wypadku był odgwiżdżany spalony.
4. W 1946 r. zmieniono przepis o spalonym -zniesiono linię spalonego, natomiast wprowadzono przepis o spalonym tak jak w piłce nożnej. Ponadto wszyscy zawodnicy mogli grać w obronie i ataku. Pole bramkowe wyznaczał się tak jak obecnie w „siódemce”, ale w odległości 11 m.
5. W 1951 r. zniesiono całkowicie przepis o spalonym.

6. W 1956 r. wprowadzono przepis o podziale boiska na trzy części, w ten sposób, że część zawierającą pole bramkowe miała wymiar 35 m. Powiększono też pole bramkowe poprzez zastosowanie promienia 13 m rysowanego od środka bramki (pół kole o promieniu 13 m). Linia rzutów karnych była w odległości 14 m od środka bramki. Linia rzutów wolnych to też półkole o promieniu 19 m. W ataku mogło uczestniczyć tylko 6-ciu zawodników, to znaczy, że tylko tych sześciu mogło wejść do strefy zawierającej pole bramkowe (wyznaczone przez 35 m). W każdym ataku mógł uczestniczyć inny zawodnik. Wprowadzono też możliwość kozłowania cięgiełego, ale jedną ręką (jak w koszykówce).
7. Zawody prowadził jeden sędzia główny i miał do pomocy dwóch sędziów bramkowych, którzy stali na linii bramkowej na „krzeselku” i sygnalizowali (chorągiewką) przekroczenie linii pola bramkowego, oraz zdobycie bramki.
8. Podstawowym sposobem poruszania się z piłką było: trzy kroki i kozioł. Tak można było przebiec całe boisko, lub kozłowanie koszykarskie, co przy nierównych boiskach było bardzo utrudnione.
9. W załączeniu rysunek boiska wg ostatniej wersji przepisów.

Ciekawostki

1. Załączona tabela obrazuje stan „posiadania” naszej dyscypliny na dzień 31 grudnia 1963 r. Podane ilości drużyn i zawodników dotyczą „jedenastki” i „siódemki”. Warto porównać to do stanu obecnego.

Ilość klubów i zawodników piłki ręcznej w latach 1962 i 1963

Lp.	Okręg	Stan na 32 grudnia 1962				Stan na 32 grudnia 1963				Przyrost w ciągu roku 1963			
		Liczba klubów	Liczba zawodników			Liczba klubów	Liczba zawodników			Liczba klubów	Liczba zawodników		
			K	M	razem		K	M	razem		K	M	razem
1	Białystok	11	33	248	281	11	76	225	301	-	+43	-23	+20
2	Bydgoszcz	13	33	449	482	13	135	336	471	-	+102	-113	-11
3	Gdańska	22	62	1141	1203	22	203	1031	1234	-	+141	-110	+31
4	Kielce	8	17	282	299	8	168	263	431	-	+151	-19	+132
5	Koszalin	5	-	109	109	9	87	217	304	+4	+87	+108	+195
6	Kraków	34	218	2056	2274	39	850	1762	2612	+5	+632	-294	+338
7	Lublin	5	15	128	143	14	101	244	345	+9	+86	+116	+202
8	Łódź	17	23	816	839	17	284	723	1007	-	+261	-83	+168
9	Olsztyn	12	49	305	354	12	118	262	380	-	+69	-43	+26
10	Opole	48	248	1835	2063	50	725	1218	1943	+2	+477	-617	-140
11	Poznań	16	39	687	726	18	168	757	925	+2	+109	+70	+179
12	Rzeszów	30	73	685	758	36	188	736	924	+6	+115	+51	+166
13	Szczecin	22	86	902	908	22	335	555	890	-	+249	-347	-98
14	Śląsk	62	759	3125	3884	64	1215	2932	4147	+2	+456	-193	+263
15	Warszawa	25	92	877	969	45	384	1127	1511	+20	+292	+250	+542
16	Wrocław	23	103	864	967	20	171	771	942	-3	+68	-93	-25
17	Zielona Góra	4	46	169	215	7	50	134	184	+3	+4	-35	-31
razem		357	1902	14852	16574	407	5258	13293	18551	+50	+3356	-1559	+1997

12 maja 1963 roku reprezentacja polski rozegrała mecz w ramach eliminacji do mistrzostw świata z drużyną NRD. Pierwsze spotkanie w Chorzowie wygrali goście 9: 4 (5:3) w rewanżu w Wodzisławiu Śląskim byli także lepsi zwyciężając 16:6 (8:3). Tak prezentowali się biało-czerwoni w Chorzowie. Od lewej: stoją sędziowie J. Panczek, A. Hruschka (Austria), Filip Ziąja, (Polska) oraz zawodnicy: Kazimierz Frąszczak, Henryk Gąsior, Franciszek Cholewa, Edward Hyla, Jerzy Garbas, Paweł Malaka, Józef Warzecha, Henryk Breguła, Alfred Wrzeski, Gerard Sowada, Franciszek Piechota, Stefan Sowa, Rudolf Zientek, i Wiktor Jacek

Rok 1960. Mecz piłki ręcznej 11 osobowej Zgoda – Litwa. Z lewej kapitan Zgody Władysław Pawełek w środku sędzia Edward Nowak z prawej kapitan Litwy Władimir Czarniawski. Zdjęcie: Robert Żur; www.zgoda-rudaslaska.com.pl

2. W początkach „jedenastki” mówiło się o dwóch szkołach: szkoła krakowska grała w piłkę ręczną wykorzystując techniki koszykarskie, szkoła śląska i opolska wniosła techniki oparte na zasadach niemieckiego handballu. Miało to swoje odzwierciedlenie w sędziowaniu – mówiło się o sędziach krakowskich, że są drobiazgowi (aptekarze), a o śląskich i opolskich, że pozwalają grać twardo, a kroki dwa duże i trzy małe to nie są kroki (humorystycznie).
3. Już w 1938 r pojawiło się tzw. „polskie piekiełko” jak pisał „Przegląd Sportowy” władze sportowe nie zadały sobie trudu, aby do olimpiady w Berlinie, odpowiednio przygotować szczypiornistów w przeciwieństwie do koszykarzy, których otoczono szczególnie troskliwą opieką ze szkodą dla szczypiornistów.
4. Wymagania w zakresie techniki i sprawności zawodników były bardzo duże. Ważnymi elementami z zaznaczeniem, że boiska były bardzo nierówne było: szybki bieg tyłem (cofanie się przed atakującym), krok dostawny tak samo szybki jak bieg przodem, zwroty na dużej szybkości i chwyt na dużej odległości i szybkości.
5. Sprawność bramkarzy (w tym i kobiety) musiała być znakomita z kapitalnym refleksem. Z tych też powodów bramkarze z „jedenastki” byli nie raz angażowani do drużyn ligowych w piłce nożnej do obrony rzutów karnych (np. Szołtysek, czy Henryk Gąsior – znakomity też w „siódemce”)
6. Sprawność i kondycja sędziów szczypiorniaka – piłki ręcznej, była zdecydowanie większa od sędziów piłki nożnej.

4. Jak przekazywać informacje zwrotne aby rozwijać potencjał sędziego

Wykład dla Sędziów i Delegatów
Związku Piłki Ręcznej w Polsce

Piotr Włodarczyk
Katedra Nauk Humanistycznych
Akademii Wychowania Fizycznego i Sportu w Gdańsku

Nałęczów, 28.08.2010

AKADEMIA WYCHOWANIA FIZYCZNEGO I SPORTU
im. Jędrzeja Śniadeckiego
w Gdańsku

ZARZĄDZANIE STRESEM

Wykład dla Sędziów i Delegatów
Związku Piłki Ręcznej w Polsce

Piotr Włodarczyk
Katedra Teorii i Metodyki WF
Akademii Wychowania Fizycznego i Sportu w Gdańsku

Gdańsk, 25.08.2005

AKADEMIA WYCHOWANIA FIZYCZNEGO I SPORTU
im. Jędrzeja Śniadeckiego
w Gdańsku

PSYCHOLOGICZNE UWARUNKOWANIA ROLI SĘDZIEGO SPORTOWEGO

Wykład dla Sędziów i Delegatów
Związku Piłki Ręcznej w Polsce

Piotr Włodarczyk
Katedra Teorii i Metodyki WF
Akademii Wychowania Fizycznego i Sportu w Gdańsku

Gdańsk, 25.08.2007

AKADEMIA WYCHOWANIA FIZYCZNEGO I SPORTU
im. Jędrzeja Śniadeckiego
w Gdańsku

PSYCHOLOGICZNE UWARUNKOWANIA ROLI SĘDZIEGO SPORTOWEGO

PODSIMOWANIE WYNIKÓW BADAŃ

Wykład dla Sędziów i Delegatów
Związku Piłki Ręcznej w Polsce

Piotr Włodarczyk
Katedra Teorii i Metodyki WF
Akademii Wychowania Fizycznego i Sportu w Gdańsku

Gdańsk, 23.08.2008

AKADEMIA WYCHOWANIA FIZYCZNEGO I SPORTU W GDAŃSKU | ŁA. WATNIECZA, BODZISKO 1 | 80-334 GDAŃSK

Jak przekazać informacje zwrotne by rozwijać potencjał sędziego

Wykład dla Sędziów i Delegatów
Związku Piłki Ręcznej w Polsce

Piotr Włodarczyk
Katedra Nauk Humanistycznych
Akademii Wychowania Fizycznego i Sportu w Gdańsku

Nałęczów, 28.08.2010

***„Punkt widzenia zależy od punktu
siedzenia”***

***„Subiektywność jest pojęciem
obiektywnym,
a obiektywność jest pojęciem
subiektywnym”***

Co widzisz na grafice

OBSERWATOR

Obserwowałeś mecz podczas którego sędzia popełnił kilka prostych błędów. Sędziemu, którego obserwowałeś szczególnie kłopoty sprawiało radzenie sobie z faulami

Pomyśl co byś powiedział / o co byś zapytał podsumowując mecz.

SĘDZIA

Sędziowałeś mecz podczas, którego na boisku doszło do kilku incydentów. Zawodnicy byli szczególnie agresywni. Dałeś kilka dwójek. Kibice przekraczali wszelkie normy chamstwa.

**„Ci którzy nie chcą,
szukają powodu**

**Ci, którzy chcą,
szukają sposobu”**

CYKL UCZENIA SIĘ D. KOLBA

- **Zrób coś** – zakładamy posiadanie uprzednich doświadczeń
- **Pomyśl o tym (refleksja)** – „*pomyśl, jak to robieś do tej pory?*” – co ci to daje?/jakie masz straty?”. Zapewnienie refleksji - coachee (sędzia) czuje się odpowiedzialny za zmianę.
- **Nadaj temu znaczenie** – „*co to dla ciebie znaczy?*”. wyprowadzenie wniosków na poczet przyszłych zachowań oraz motywacja do zmiany.
- **Zrób to inaczej** – „*jak będziesz teraz działać?*”. Planowanie działań

DLACZEGO NIE LUBIMY OCEN?

Rozliczanie/krytyka

- Cel: korekta zachowania
- Metoda: informacje z zewnątrz (Ty jesteś ...)
- Źródło autorytetu i standardu: zewnętrzne
- Emocje: najczęściej negatywne: niepewność, lęk, czasami agresja,
- Chęć zmiany: niska

Coaching / dawanie informacji zwrotnej

- Cel: korekta zachowania
- Metoda: informacje z wewnątrz (samoświadomość) i z zewnątrz (Zauważyłem, że)
- Źródło autorytetu i standardu: wewnętrzne i zewnętrzne (rozwój nowych zachowań)
- Emocje: początkowo niepewność w drugim etapie pozytywne/konstruktywne
- Chęć zmiany: wysoka

Rozliczanie/krytyka

- Skupia się na wyniku – co/na kiedy zrobić?
- Bazuje na motywacji zewnętrznej (element przymusu, realizacja celów)
- Obserwator stawia oczekiwania - bywa, że zawodnik (sędzia) nie czuje się odpowiedzialny za samoocenę
- Skupia się na tym, co zawodnik (sędzia) musi/powinien zrobić

Coaching / dawanie informacji zwrotnej

- Skupia się na aktywności – jak zrobić by poprawić?
- Bazuje na motywacji wewnętrznej (szuka inspiracji do zmiany zachowania)
- przekłada odpowiedzialność za zmianę na prowadzonego zawodnika (sędziego)
- Skupia się na tym, co lub jak chcę/decyduje się zrobić sędzia/zawodnik

PYTANIA – PO CO STAWIAĆ?

- Dają refleksję (vide: cykl D. Kolba)
- Dają poczucie, że coachowany samodzielnie doszedł do nowych, konstruktywnych i własnych wniosków,
- Uczą samodzielności w myśleniu (zgodnie z maksymą „daj wędkę, a nie rybę”)
- Wzbudzają wewnętrzną motywację do działania

Poziomy przyjmowania informacji zwrotnej

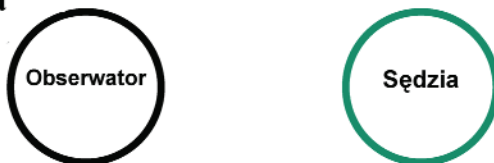
- 1. Brak gotowości do przyjmowania informacji zwrotnej**
(nie słucha + emocje negatywne).
- 2. Słyszenie**
(potrafi powtórzyć/rozbieżność w standardach osobistych otrzymującego /dającego informację zwrotną) .
- 3. Słuchanie z komentowaniem**
(Tak, ale .../Nie, ale ...)
- 4. Słuchanie z akceptacją**
(dopytywanie, doprecyzowanie, gotowość do zmiany)
Co mogę/chcę zrobić w przyszłości?
Jak to zrobię / zmienię aby zadbać o jakość sędziowania?)

Informacja zwrotna

RÓŻNICE W STANDARDZIE

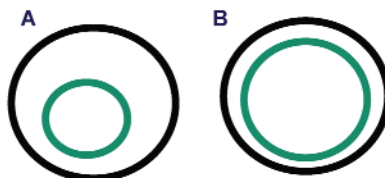
Rozbieżne efekty

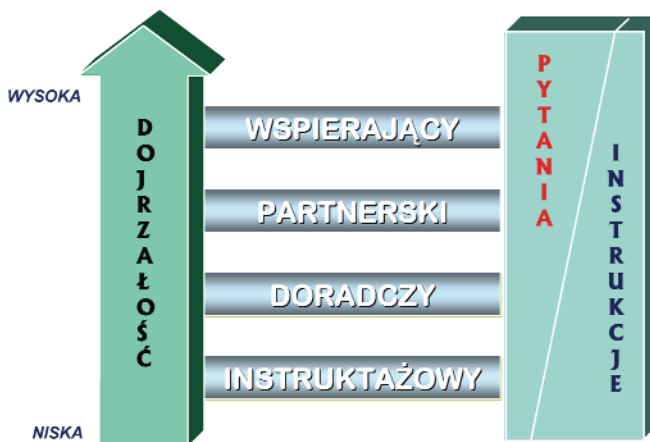
Częściowo zbieżne efekty

Wspólny standard

STYLE COACHINGU

OCENA MECZU PRZEZ OBSERWATORA

INFORMACJA ZWROTNA

A. Jak oceniasz poziom sędziowania meczu w %?

1. Pytamy zainteresowanego

Co zrobiłeś dobrze?

Z czego jesteś zadowolony?

REFLEKSJA

2. Mówi obserwator – Zauważyłem, widziałem, że ..

3. Pytamy sędziego – Co byś zmienił? Jak byś zmienił?

WNIOSEK

4. Co będziesz ćwiczył oraz Jak będziesz ćwiczył ? (jeśli sędzia ma

pomysły to znaczy że może zmienić zachowanie jeśli nie
ma pomysłu dostaje doradztwo od Obserwatora

5. Mówi obserwator - Zwróć uwagę na (jedna umiejętność możliwa

do szybkiej poprawy oraz o ile to możliwe kolejne nie więcej niż 2-3.

PLANOWANIE
ZMIANY

Dawanie informacji zwrotnej
MECHANIZM

INFORMACJA ZWROTNA

ZMIANA W PEWNOŚCI SIEBIE

NIEPEWNOŚĆ

TOŻSAMOŚCI

ATAK

ADAPTACJA

WYCOFANIE

Informacja zwrotna

CO OBSERWOWAĆ?

Zachowania
czyli gesty

Intencje

Dałeś żółtą
kartkę

Nagradzanie za
efekty ...

Przerwałeś
akcję

Nagradzanie za
wysiłek ...

Nazywanie klas
zachowań:

JĘZYK OCENY – JA/TY

- **TY-** *Jesteś po prostu nieodpowiedzialny.*
Rodzi tendencje obronne i/lub odwetowe.
- **JA-** *Jestem zaskoczony. Zauważyłem, że masz kłopoty z wytrzymałością.*
Zwiększa koncentrację na faktach.
Jest mniej konfliktogenne.

Dawanie informacji zwrotnej w zespole

FEEDBACK

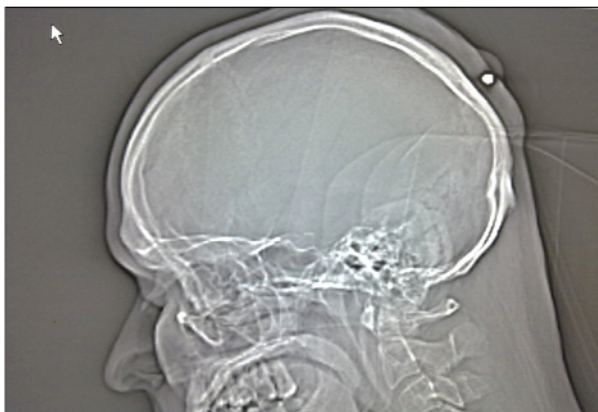
- Ty jesteś ...
- Powinno się ...
- Powinieneś ...

- W moim przekonaniu to powoduje ...
- Zauważyłem, że ...
- Zwróć uwagę na ...

JAK?

- Spostrzeżenie / obserwacja / opis – widziałem, zauważyłem/łam
- Opisanie skutku – to powoduje, wpływa, wywołuje
- Oczekiwanie/życzenie – w przyszłości oczekuję, chcę byś

Zdjęcie rentgenowskie, na którym widać kulę w głowie 35-letniego Polaka. Mieszkający w Niemczech mężczyzna przez 5 lat żył z kulą w potylicy. Nie zdawał sobie nawet sprawy, że kiedykolwiek został postrzelony, gdyż w chwili wypadku był bardzo pijany. (źródło: <http://wiadomosci.onet.pl/185710,21,4,pokaz.html> ; 28.08.2010 godzina 14.13)

Dawanie informacji zwrotnej w zespole

FEEDBACK

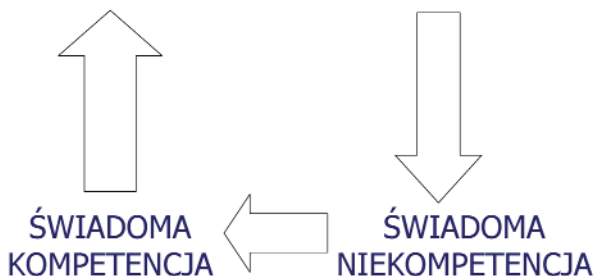
Jak przyjąć informację zwrotną:

1. W spokoju wysłuchać (daj sobie szansę)
2. Pozwolić informacji zwrotnej zadziałać
3. Nie przerywać
4. Dopytać TYLKO jeśli coś jest niejasne

Zamiast zakończenia omówimy proces uczenia

NIEŚWIADOMA
KOMPETENCJA

NIEŚWIADOMA
NIEKOMPETENCJA

5. Wykaz sędziów i delegatów – sezon 2010-2011

Sędziowie Superliga PGNiG – sezon 2010/2011

1. Baranowski Marek – Lemanowicz Bogdan	mazowiecki
2. Bąk Krzysztof – Ciesielski Kamil	lubuski
3. Bosak Wojciech – Hagdej Mirosław	świętokrzyski
4. Brehmer Joanna – Skowronek Agnieszka	śląski
5. Budziosz Grzegorz – Olesiński Tomasz	świętokrzyski
6. Chmielecki Włodzimierz – Majchrowski Mirosław	pomorski
7. Christ Grzegorz – Christ Tomasz	dolnośląski
8. Dąbrowski Kamil – Kołodziej Sławomir	świętokrzyski
9. Dębski Igor – Rodacki Artur	świętokrzyski
10. Figarski Cezary – Żak Dariusz	mazowiecki
11. Góralczyk Marek – Młyński Grzegorz	mazowiecki
12. Kałużny Mariusz – Stankiewicz Tomasz	opolski
13. Kaszubski Paweł – Wojdyr Piotr	pomorski
14. Kierczak Andrzej – Wojtyczka Grzegorz	małopolski/śląski
15. Kopiec Michał – Zubek Marcin	śląski
16. Leszczyński Bartosz – Piechota Marcin	mazowiecki
17. Leszczyński Robert – Strzelczyk Marek	pomorski
18. Majka Marek – Wojtyczka Grzegorz	śląski
19. Musiał Krzysztof – Szynklarz Andrzej	opolski
20. Niedbała Łukasz – Szwedo Jakub	zachodniopomorski
21. Oleksyk Piotr – Solecki Michał	świętokrzyski
22. Patyk Sebastian – Salwowski Rafał	mazowiecki
23. Puszkarski Rafał – Sołodko Arkadiusz	mazowiecki
24. Rajkiewicz Andrzej – Tarczykowski Jakub	zachodniopomorski
25. Schiwon Grzegorz – Toczyński Grzegorz	śląski

Sędziowie I liga – sezon 2010/2011

1. Andrzejczak Dariusz – Zieliński Adam	wielkopolski
2. Biegajski Szymon – Kulesza Cezary	zachodniopomorski
3. Biernacki Szymon – Sulej Krzysztof	pomorski
4. Boczek Michał – Pazur Mirosław	śląski
5. Bryła Mateusz – Staniek Paweł	świętokrzyski
6. Budzianowski Jarosław – Pytlik Krzysztof	śląski
7. Choderek Michał – Popiel Paweł	świętokrzyski
8. Cieślak Michał – Pietrasiewicz Kamil	świętokrzyski
9. Czamański Jarosław – Witt Michał	wielkopolski
10. Demczuk Damian – Rosik Tomasz	dolnośląski
11. Długolecka Agnieszka – Kasprzak Aleksandra	zachodniopomorski
12. Godzina Damian – Kamrowski Łukasz	pomorski
13. Gutowska Małgorzata – Gutowska Urszula	małopolski
14. Habierski Korneliusz – Skrobak Grzegorz	dolnośląski
15. Jac Krzysztof – Wrona Marcin	małopolski
16. Jaworski Andrzej – Stężowski Przemysław	dolnośląski
17. Jerlecki Jakub – Łabuń Maciej	zachodniopomorski
18. Jędrycha Artur – Poloczek Kamil	śląski
19. Klimkowicz Paweł – Kowalski Adam	opolski
20. Klin Jakub – Kołacki Łukasz	pomorski
21. Kondziela Tomasz – Pytlik Marcin	śląski/opolski
22. Kowalewski Mariusz – Kosiński Krzysztof	mazowiecki
23. Krawczyk Rafał – Szumański Ireneusz	śląski
24. Kuropatnicki Karol – Sikora Olgierd	śląski
25. Marciniak Mariusz – Radziszewski Piotr	wielkopolski
26. Moskalczyk Jacek – Pazdro Marcin	podkarpacki
27. Mroczkowski Dariusz – Mroczkowski Jakub	mazowiecki
28. Pelc Sebastian – Pretzlaf Jakub	podkarpacki
29. Pisarek Tomasz – Wołowicz Mariusz	dolnośląski/wielkopolski
30. Podsiadło Paweł – Świostek Adam	mazowiecki
31. Radzka Daria – Skwarek Bartłomiej	mazowiecki
32. Słowiński Bartosz – Wiraszka Maciej	mazowiecki

Sędziowie II liga – sezon 2010/2011

1. Bartkowiak Paweł – Ziablicki Tomasz	dolnośląski
2. Borowski Sławomir – Sarnowski Mateusz	warmińsko–mazurski/
kujawsko–pomorski
3. Chelińska Małgorzata – Radzka Daria	łódzki/mazowiecki
4. Czochoa Jakub – Czop Marcin	lubelski
5. Dejna Adam – Nyszk Michał	pomorski
6. Dobosz Ariel – Piernicki Karol	kujawsko–pomorski
7. Drewniak Rafał –	lubuski
8. Filipiak Arkadiusz – Filipiak Tomasz	podlaski
9. Gawel Tomasz – Sielicki Tomasz	lubuski
10. Gorzelańczyk Marek – Kuliński Wojciech	łódzki
11. Gratunik Andrzej – Nowak Robert	lubuski
12. Hycza Mateusz – Łazicki Tomasz	warmińsko–mazurski
13. Kopecki Jakub – Wach Michał	pomorski
14. Kowalak Bartosz – Marciniak Wojciech	wielkopolski
15. Kret Marcin – Ziętkowski Mariusz	małopolski
16. Krzemień Mateusz – Wojciechowski Kamil	zachodniopomorski
17. Martyniuk Robert – Siedlarz Iwona	lubelski
18. Miechowski Marcin –	mazowiecki
19. Młynarczyk Jakub – Żeligowska Ewa	dolnośląski
20. Oponowicz Radosław – Szydłowski Dominik	zachodniopomorski

Sędziowie szczebel centralny – sezon 2010/2011

1. Bloch Wojciech – Stoń Marcin	śląski
2. Brum Maciej – Saluk Jakub	lubelski
3. Jarzynka Andrzej –	lubelski
4. Kaniecki Arkadiusz – Orzech Michał	kujawsko–pomorski
5. Korda Lech – Leyk Mateusz	pomorski
6. Kwiatkowska Katarzyna –	kujawsko–pomorski
7. Maliszewski Łukasz – Przybyłowski Grzegorz	mazowiecki
8. Miłkowski Tomasz – Porzeziński Maciej	podlaski
9. Mystkowski Piotr – Wiśniewski Marcin	mazowiecki
10. Pach Jakub – Węgrzyn Piotr	małopolski
11. Pokrzywnicka Malwina –	śląski
12. Salamaga Bartłomiej –	małopolski
13. Uryga Jacek –	śląski

Delegaci – sezon 2010/2011

1. Baum Mirosław	mazowiecki
2. Brenk Piotr	wielkopolski
3. Chudzicki Piotr	wielkopolski
4. Ciesliński Ireneusz	warmińsko–mazurski
5. Cłapiński Sławomir	łódzki
6. Czapla Zbigniew	warmińsko–mazurski
7. Eliasz Jerzy	mazowiecki
8. Grzybowski Mieczysław	pomorski
9. Jarosz Jacek	łódzki
10. Klimkowicz Ryszard	opolski
11. Kowalski Janusz	dolnośląski
12. Madejak Aleksander	mazowiecki
13. Majchrzak Wojciech	mazowiecki
14. Manys Krzysztof	wielkopolski
15. Matuszewski Ryszard	zachodniopomorski
16. Michalik Wojciech	małopolski
17. Mikołajczak Adam	dolnośląski
18. Mikołajczak Andrzej	dolnośląski
19. Moczygamba Szczepan	śląski
20. Musialik Paweł	śląski
21. Musiał Marek	opolski
22. Puskarski Stanisław	lubelski
23. Sołodko Leszek	mazowiecki
24. Szajna Marek	mazowiecki
25. Szczepański Henryk	pomorski
26. Szymanowski Grzegorz	śląski
27. Szyklarz Jarosław	opolski
28. Szyklarz Mariusz	opolski
29. Świętoń Janusz	świętokrzyski
30. Tarczykowski Zbigniew	zachodniopomorski
31. Tupaj Zbigniew	warmińsko–mazurski
32. Uszyński Zbigniew	zachodniopomorski
33. Wilczak Piotr	śląski
34. Wróblewski Jacek	mazowiecki
35. Zapiórkowski Andrzej	małopolski
36. Żabczyński Marek	pomorski

Młodzi delegaci – sezon 2010/2011

1. Baranowski Marek	mazowiecki
2. Budziosz Grzegorz	świętokrzyski
3. Góralczyk Marek	mazowiecki
4. Kierczak Andrzej	małopolski
5. Lemanowicz Bogdan	mazowiecki
6. Majchrowski Mirosław	pomorski
7. Majka Marek	śląski
8. Olesiński Tomasz	świętokrzyski
9. Sołodko Arkadiusz	mazowiecki
10. Tarczykowski Jakub	zachodniopomorski
11. Wojdyr Piotr	pomorski
12. Wojtyczka Grzegorz	śląski